

УСТЕНКО Петро Іванович

*Випускник автомеханічного
факультету (1984)*

Лідер Соціалістичної партії України.
Голова спостережної ради Акціонерного
товариства СП «АМП». Заслужений працівник
промисловості України

Народився 4 серпня 1960 р. у с. Максаки Менського району Чернігівської області в родині сільськогосподарських працівників. Батько, Іван Харитонович, працював механізатором колгоспу «Перше Травня», мати, Лідія Петрівна, — дояркою. Як син механізатора, Петро Іванович із дитинства захоплювався технікою та мріяв про професію, пов'язану з інженерною справою.

У 1975 р. П. І. Устенко вступив до Київського механіко-металургійного технікуму, після закінчення якого в 1979 р. розпочав трудову діяльність слюсарем на комбінаті «Проміндустрія» (м. Чернігів). Того-таки 1979 р. став студентом Київського автомобільно-дорожнього інституту. Навчання в інституті відіграло неабияку роль у житті Петра Івановича: тут він отримав ґрунтовні фахові знання, можливість розвинути власні організаторські й лідерські здібності, здобув освіту, якою може пишатися.

В 1984 р. Петро Устенко став випускником КАДІ й отримав фах інженера-механіка з будівельних та дорожніх машин. Працював старшим науковим співробітником на кафедрі теорії машин та обладнання. Того ж року був обраний секретарем комітету комсомолу КАДІ Печерського РК ЛКСМ України м. Києва.

1986 р. Петро Іванович став старшим інженером Науково-дослідного інституту електромеханічних приладів (м. Києві).

Пройшов строкову службу в Збройних силах СРСР. У лавах армії П. І. Устенко брав участь у ліквідації аварії на ЧАЕС. «Перед нами стояло завдання демонтувати вентиляційні труби й обладнання третього блоку ЛВТХ (лабораторії вентиляції тепла і холоду), — згадує Петро Іванович. — За складністю й небезпечністю цю роботу можна порівняти тільки з очищенням даху в 1986 р., адже у вентиляційних трубах накопичилося багато радіоактивного пилу й частинок ядерного палива. Коли солдати демонтували їх, усе це сипалося безпосередньо на їхні голови...»

Упродовж 1988–1990 рр. був оперуповноваженим МВС України. Працював фінансовим директором у зовнішньоекономічному об'єднанні «Інфоспорт» (1990–1992), з 1992 до 1995 р. — директором СП «Інфоспорт-Холдінг-Інвест». У 1995–1998 рр. обіймав керівні посади в Акціонерному Товаристві, згодом — СП «АМП».

З 1998 р. очолював спостережну раду ВАТ «Чернігівський міськмолкозавод», а з 2002 р. — спостережну раду СП «АМП».

З 1997 до 2000 р. був членом Ради підприємців при Кабінеті Міністрів України.

У 1998 р. Петро Іванович був обраний народним депутатом Верховної Ради України III скликання. Вхід до фракції ПРП «Реформи-центр». Засновник партії «Трудова Україна». Був членом Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки.

З 2002 до 2006 р. — голова Спостережної ради Акціонерного Товариства СП «АМП».

У 2006–2007 рр. П. І. Устенко був помічником Голови Верховної Ради Олександра Мороза. У 2007–2008 рр. працював начальником управління аналітичного забезпечення роботи Міністра та колегії (Патронатна служба) Міністерства транспорту та зв'язку України. З листопада 2008 р. є головою спостережної ради Акціонерного товариства СП «АМП».

Петро Іванович Устенко є членом СПУ з лютого 2005 р.

Протягом 2005–2006 рр. очолював Кримську республіканську організацію СПУ. Має досвід проведення двох мажоритарних і партійної кампанії з організації виборів у АРК.

У серпні 2011 р. був обраний членом Політради СПУ, в листопаді того ж року — першим заступником Голови СПУ з організаційно-кадрової роботи, організації виборчого процесу та його ресурсного забезпечення. З квітня 2012 р. Петро Іванович очолює Соціалістичну партію України. 12 жовтня 2013 р. на XIX з'їзді Соціалістичної партії України був обраний її Лідером.

Петро Устенко — заслужений працівник промисловості України (1998 р.). Нагороджений орденами святого рівноапостольного князя Володимира III ступеня та Преподобного Нестора Літописця III ступеня (2003 р.) і медаллю «За трудову доблесть» (1987 р.).

Активна громадська позиція Петра Івановича Устенка — наслідок його життєвої філософії, за якою людина завжди повинна рухатися вперед, не зупиняючись ні на мить, навіть у найкризовіших ситуаціях. Він багато мандрує, займається гірськолижним спортом, медитаціями.

Одружений. Разом із дружиною виховали двох синів.